

Коли беру я в руки «Кобзаря»

Коли беру я в руки «Кобзаря»
І сторінки читаю незабутні,
Його висока світиться зоря
І осява минуле і майбутнє.

Коли беру я в руки «Кобзаря»,
Мені шумлять лани широкополі,
Ревуть пороги сивого Дніпра,
Могили устають на видноколі.

Коли беру я в руки «Кобзаря»,
Звучить, як пісня, кожне його слово,
Пташиний спів чи зойк плугатаря –
Іскристо виграє вкраїнська мова.

Коли беру я в руки «Кобзаря»,
В його рядках нестримна сила бродить,
Лунає клич поета-бунтаря,
За волю піднімає всі народи.

Коли беру я в руки «Кобзаря»,
Гарячий подих душу зігриває,
Його свіча горить і не згора,
Віки нетлінне слово не вмирає.

Коли беру я в руки «Кобзаря»,
Гримлять громи палкого «Заповіту».
А над Дніпром Тарасова гора
До сонця піднімається над світом!

Коли беру я в руки «Кобзаря»...